

Има се предвид, че циганският език е в “кръвно родство” със староиндийския, средноиндийския и новоиндийския езици. Второ, че при съпоставка между циганския и индийския бит се откриват сходства и подобия, отнасящи се главно към племенните названия на циганите и индийците, - въпрос, на който вече се спрях по-горе.

В същото време д-р Н. Шейтанов изрично отбелязва, че “Критиката на Поттовата теория указва на следните слаби страни. Миклошич, напр., отявлен неин привърженик, изтъква някои езикови различия между циганския и индийските езици. В граматиката на циганския език има предпоставен член, а изчезналият инфинитив се описва с те, когато говорите при Инд и Ганг нямат член, но притежават неопределено наклонение. Впрочем, сам Пот признава, че липсва още много нещо, докато се установи онова индийско наречие, с което циганският език граничел по-близо.”¹⁸ И не само това. Към тази критична забележка, д-р Н. Шейтанов прибавя още една, имаща отношение към разселването на циганите от подножието на Хималаите към запад и северозапад.”¹⁹

Разбира се, от времето, когато д-р Н. Шейтанов пише своята студия, са изминали доста (шест) десетилетия. В течение на тези десетилетия научните изследвания в сферата на циганологията набират немалко сила и достигат редица значими постижения, които допълват и коригират определена част от изказаните от д-р Н. Шейтанов мисли. Така например, през 1957 г. българският езиковед Кирил Костов писа, че “С проучването на циганския език са се занимавали много езиковеди. През 1777 година *Рюдигер* установява индийския произход на езика. Първото подробно изследване на бита и езика на циганите е написал Пот през 1844-1885 година. Пот доказва, че всички цигански диалекти произхождат от един общ език, сроден с новоиндийските езици в Северна Индия.”²⁰

В това отношение циганоложката литература продължава да се обогатява. Авторите на вече споменатите “Беседи

¹⁸ Д-р Н. Шейтанов. Цит. съч., с. 227-228.

¹⁹ Пак там, с. 228.

²⁰ К. Костов. Върху произхода на циганите и техния език. - “Български език”, С., 1957, кн. 4, с. 346.